

даних, що у подальшому також утворить проблему, суть якої зведеться до втрачання часу на переконвертації при створенні єдиного дата-центру, досвід функціонування якого в Європі є провідним. Сьогодні ж доводиться опрацьовувати їх за допомогою різного роду конверторів, текстових редакторів, макросів і т.п. Наприклад, щоб використати дані про перетин кордону в IBM2 Note Book Analysts для висунення припущень щодо об'єкта потрібно було в середньому більше 3 годин готувати масив даних, а за допомогою макросів Microsoft Excel 2016 на це витрачається 5-10 хвилин.

Відчувається потреба у нормативно-правовому, вітчизняному програмному, навчально-методичному забезпеченні та єдиному форумі для обговорення, аналоги яких існують в інтрамережі МВС України, але, щоправда, з інших тем.

1. Проект УКА НПУ Інструкції з організації та проведення кримінального аналізу підрозділами Національної поліції України. – К.: НПУ. – 17 с.

2. Кримінальний аналіз у боротьбі зі злочинністю: виникнення та становлення / О. В. Власюк // Університетські наукові записки. – 2012. – № 4. – С. 351-356.

3. Андрошук О.С., Михайленко О.В. Модель виявлення порушників законодавства на державному кордоні із застосуванням ієрархічного нечіткого логічного виводу // Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони № 1 (19)/2014. – С.5-10.

4. Узлов Д.Ю., Струков В.М. Інформаційно-аналітична система кримінального аналізу RICAS // Інформатика та системні науки. 2017. – 3 с.

5. Наказ МВС України від 12.10.2009 № 436 «Про затвердження Положення про Інтегровану інформаційно-пошукову систему ОВС України» – 15 с.

Цибенко О.С.

здобувач кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЯВЛЕННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ЗАВОЛОДІННЯ АВТОМОБІЛЕМ З ПОДОЛАННЯМ СИСТЕМ ЗАХИСТУ

Сучасний розвиток наукових досліджень з питань криміналістичного забезпечення досудового розслідування обумовлений потребою практичних підрозділів поліції у розробці найбільш ефективного комплексу засобів та методів у протидії окремим видам кримінальних правопорушень. Особливої уваги потребують злочини, що пов'язані із незаконним заволодінням автомобілями з подоланням систем захисту. Розроблення й впровадження новітніх теоретичних напрацювань у цьому напрямку повинно відповідати сучасним потребам оперативно-слідчої практики.

Аналіз статистичних показників МВС України засвідчує про суттєве збільшення кількості викрадення транспортних засобів. Така ситуація зумовлена як наявністю суттєвих прогалин у діяльності правоохоронних органів з протидії злочинам вказаної категорії, так і недостатністю науково-теоретичної розробленості вказаної проблематики.

Загальні проблеми розкриття і розслідування злочинів, пов'язаних із викраденням транспортних засобів, у різні часи були відображені у працях багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених криміналістів та процесуалістів. Разом з тим в науково-юридичній літературі відсутні монографічні роботи щодо комплексного дослідження криміналістичних аспектів тактичного забезпечення розслідування незаконних заволодінь транспортних засобів із подоланням систем захисту. Враховуючи наявність й різноманітність систем захисту сучасних автомобілів, з'явилися новітні способи підготовки, учинення та приховування злочинної діяльності.

Проте, окремі питання розглядалися в межах суміжних проблем в теорії кримінального права, кримінології, кримінального процесу, оперативно-розшукової діяльності. Так, кримінально-правові, кримінологічні та оперативно-розшукові аспекти проблеми досліджували такі вітчизняні науковці, як В.П. Бахін, Л.М. Давиденко, В.А. Звіряка, Ю.Ф. Іванов, В.М. Ковбаса, М.Й. Коржанський, В.А. Мисливий, О.Л. Христов, К.О. Чаплинський, Р.В. Щупаківський, а також закордонні, зокрема, Г.А. Аванесов, М.Т. Задояний, Л.М. Кісілевська та ін.

В цілому, у більшості зазначених праць вчені розглядали здебільшого кримінально-правові, кримінологічні та оперативно-розшукові проблеми забезпечення діяльності правоохоронних органів щодо протидії корисливим злочинам проти власності, окремі положення яких можуть бути застосовані до незаконних заволодінь транспортних засобів. Вказані розробки становлять теоретичну основу дослідження з тактичного забезпечення розслідування незаконних заволодінь транспортних засобів. Належно оцінюючи внесок названих вчених, слід, однак, зазначити, що вказані роботи носять загальний характер і більшість з них належать переважно до періоду кінця 80-х – початку 90-х рр. ХХ ст., а тому не в змозі у повному обсязі розкрити особливості виявлення й розслідування вказаного виду злочинів із урахуванням новітнього технічного забезпечення та сучасних потреб правоохоронної практики.

Слід зазначити, що заходи щодо попередження й розкриття незаконних заволодінь транспортними засобами, у яких «об'єктом посягання» виступатимуть автомобілі, а в іншому випадку – їх вантаж, будуть відрізнятися як у процесі організації їх проведення, так і при виборі тактичних прийомів їх проведення. Звідси організаційно-тактичні заходи повинні ґрунтуватися на ознаках, які притаманні виключно таким кримінальним правопорушенням.

Результати наукових досліджень вчених різних галузей юридичної науки та тих, хто займається проблемами протидії злочинам, пов'язаними із незаконними заволодіннями автомобілями, містять багато значущих теоретич-

них положень. Разом з цим вони не вичерпують усю складність проблеми, а скоріше створюють підґрунтя для подальшого її дослідження. Адже чимало з праць зазначених вчених стосувалися радянського законодавства, базувалися на емпіричних даних минулих десятиліть, не враховували такі важливі чинники, зокрема:

- 1) сучасний стан технічного забезпечення захисту автомобілів, особливо представницького класу;
- 2) діючий Кримінальний процесуальний кодекс України;
- 3) особливості взаємодії правоохоронних органів з установами і громадськими організаціями та ін.

Черняк Н.П.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ ЗУПИ- НЕННІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З ОГОЛОШЕННЯМ ПІДОЗРЮВАНОВОГО У РОЗШУК

На стадії досудового розслідування одним із основних завдань кримінального провадження є забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування обставин кримінального правопорушення. Але, на практиці іноді виникають ситуації, через які органи досудового розслідування не завжди можуть безперервно і своєчасно проводити необхідні слідчі (розшукові) дії та приймати відповідні рішення для швидкого закінчення досудового розслідування. У зв'язку з цим у кримінальному процесі існує інститут зупинення досудового розслідування до моменту усунення відповідних перешкод у його провадженні.

Слід погодитись з думкою багатьох вчених та науковців, які зазначають, що зупинення досудового розслідування – це вимушене припинення процесуальної діяльності органів досудового розслідування внаслідок появи обставин, що не дозволяють здійснити подальше провадження та закінчити досудове розслідування.

За чинним кримінальним процесуальним законодавством України, до зупинення досудового розслідування слідчий зобов'язаний виконати всі слідчі (розшукові) та інші процесуальні дії, проведення яких необхідне та можливе, а також всі дії для здійснення розшуку підозрюваного, якщо зупинити досудове розслідування необхідно у зв'язку з обставинами, передбаченими п.